

Poltergeist

Komunál

Záclonou rozhoupá jeho dech,
zděšení v očích, horká krev,
do hlavy stoupá, mizí tmou,
jen mráz po zádech tančí dál.

Jen jeho úsměv je krvavou hrou,
hrou, kterou vábí do osudí nás,
obrazy na zdech odkrývají tvář,
mrazivý pohled a falešnej pláč.

Rozbité dveře na oknech mříž
a jeho rukou vytesám kříž,
jen tiché kroky víří prach,
vzrušený dech Ti měří čas.

Tvé dny jsou dávno sečtené,
Tvé tělo slábne, jen vůle ne,
hej, hochu, máš to ztracené,
Tvůj tep se ztrácel, krev barví zem.
To já zavínil, to já jsem to byl,
kdo Tě pověsil, v uších zní Poltergeist.

Své duši můžeš sbohem dát,
už za oknem ho vidíš stát,
hodiny půlnoc odbíjej,
přišel Tvůj čas, tak zabíjej.

Z rukou Ti kříže vypadly,
na stole kytky uvadly,
v duchu svou mámu proklínáš,
teď zaplatíš za to, že jseš lhář.

To já zavínil...